

ประกาศคณะกรรมการการบินพลเรือน
เรื่อง นโยบายนิรภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

ด้วยการจัดการด้านนิรภัยการบินพลเรือนเป็นส่วนสำคัญในการกำกับดูแลการบินพลเรือนระดับประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและปฏิบัติให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์และกระบวนการที่จะทำให้มั่นใจว่ากิจกรรมทางการบินที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลจะสามารถบรรลุเป้าหมายด้านความปลอดภัยสูงสุด ประกอบกับคณะกรรมการการบินพลเรือนตระหนักถึงความจำเป็นที่จะส่งเสริมและผลักดันให้ยกระดับความปลอดภัยด้านการบินของประเทศ ดังนั้น เพื่อให้การจัดการด้านนิรภัยในการบินพลเรือนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศและมาตรฐานระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล คณะกรรมการการบินพลเรือนในคราวประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ได้มีมติให้กำหนดนโยบายนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงออกประกาศฉบับนี้ เพื่อให้กรมการบินพลเรือนในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลการบินพลเรือน ยึดถือปฏิบัติตาม ในการออกกฎเกณฑ์เพื่อใช้บังคับกับหน่วยงานให้บริการด้านการบิน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการบินพลเรือน เรื่อง นโยบายนิรภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“หน่วยงานให้บริการด้านการบิน” หมายความว่า ผู้ได้รับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ได้รับใบรับรองหน่วยซ่อม ผู้ได้รับใบรับรองแบบ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตผลิตภัณฑ์ ผู้ได้รับใบรับรองการดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ผู้ได้รับใบรับรองสถาบันการฝึกอบรมด้านการบิน และหน่วยงานให้บริการจราจรทางอากาศ

“ระบบจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลด้านความปลอดภัย (Safety Data Collection and Processing System – SDCPS)” หมายความว่า ระบบการประมวลผลและการรายงาน ระบบฐานข้อมูลแบบแผนการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ รวมถึงบันทึกเกี่ยวกับการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ ระบบการรายงานอุบัติการณ์ภาคบังคับ ระบบการรายงานอุบัติการณ์โดยสมัครใจ

และระบบการรายงานที่สามารถแสดงผลด้วยตนเอง ซึ่งประกอบด้วยระบบการรายงานโดยการตรวจพบข้อมูลแบบอัตโนมัติและการตรวจพบข้อมูลโดยวิธีอื่น

“นโยบายการบังคับใช้ (enforcement policy)” หมายความว่า นโยบายที่กำหนดเงื่อนไขและสถานการณ์ ซึ่งอนุญาตให้หน่วยงานให้บริการด้านการบินจัดการและแก้ไขเหตุการณ์ในบางกรณี ซึ่งส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยได้เป็นการภายใน โดยการจัดการและแก้ไขนั้นจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตของระบบการจัดการด้านนิรภัยของหน่วยงานให้บริการด้านการบิน และต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมการบินพลเรือน

ข้อ ๔ ให้กรมการบินพลเรือนถือปฏิบัติตามนโยบายนิรภัยการบินพลเรือนแห่งชาติดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดและพัฒนานโยบายทั่วไปในการจัดทำกฎหมายและนโยบายเฉพาะในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาหลักการจัดการด้านนิรภัยบนพื้นฐานของการวิเคราะห์ระบบการบินของประเทศอย่างครอบคลุม

(๒) ปรีกษาหารือกับทุกภาคส่วนของอุตสาหกรรมการบินในประเด็นต่างๆ เพื่อการพัฒนากฎเกณฑ์

(๓) ส่งเสริมการจัดการด้านนิรภัยการบินพลเรือนของประเทศ โดยจัดให้มี

(ก) ระบบการรายงานด้านความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีลักษณะส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความสามารถ เชื่อมั่น และเต็มใจในการรายงานข้อมูลด้านความปลอดภัย มีความเข้าใจในปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัย มีความสามารถในการวิเคราะห์และเรียนรู้จากข้อมูลด้านความปลอดภัยที่ได้รับ ตลอดจนมีช่องทางการรายงานที่มีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

(ข) ระบบการสื่อสารด้านความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีช่องทางการสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านความปลอดภัย ทั้งการสื่อสารภายในกรมการบินพลเรือนและหน่วยงานให้บริการด้านการบิน และการสื่อสารภายนอกระหว่างกรมการบินพลเรือนกับหน่วยงานให้บริการด้านการบิน และระหว่างหน่วยงานให้บริการด้านการบินด้วยกันเอง เพื่อส่งเสริมการจัดการด้านนิรภัย

(๔) ดำเนินการแก้ไขประเด็นเรื่องความปลอดภัยร่วมกับหน่วยงานให้บริการด้านการบินอย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) จัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอ และส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่กรมการบินพลเรือนมีทักษะที่เหมาะสมและได้รับการฝึกอบรมเพื่อปฏิบัติหน้าที่ด้านความปลอดภัยและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๖) กำกับดูแลการดำเนินงานของหน่วยงานให้บริการด้านการบิน โดยอยู่บนพื้นฐานของการปฏิบัติตามกฎหมาย (Compliance-Oriented) และสมรรถนะในการดำเนินงาน (Performance - Based) ของหน่วยงานนั้น โดยอาศัยการวิเคราะห์และการจัดสรรทรัพยากรตามลำดับความสำคัญจากผลการประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัย

(๗) ปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดและมาตรฐานความปลอดภัยระหว่างประเทศ หรือสูงกว่าข้อกำหนดและมาตรฐานเช่นว่านั้น หากสามารถทำได้

(๘) ส่งเสริมและให้ความรู้แก่บุคลากรในอุตสาหกรรมการบินเกี่ยวกับแนวความคิดและหลักการการจัดการด้านนิรภัย

(๙) กำกับดูแลการดำเนินการตามระบบการจัดการด้านนิรภัยของหน่วยงานให้บริการด้านการบิน

(๑๐) กำกับดูแลกิจกรรมด้านการบินพลเรือนทั้งหมดให้บรรลุมาตรฐานด้านความปลอดภัยสูงสุด

(๑๑) จัดให้มีระบบจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลด้านความปลอดภัย

(๑๒) จัดทำบทกฎหมายเพื่อคุ้มครองระบบจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลด้านความปลอดภัย เพื่อสนับสนุนให้บุคคลให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาวะอันตราย (Hazards) รวมทั้งให้มีการรายงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการด้านนิรภัยระหว่างกรมการการบินพลเรือนและหน่วยงานให้บริการด้านการบินอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

(๑๓) ดำเนินการและประเมินผลการดำเนินการตามแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติโดยเทียบกับตัวชี้วัดความปลอดภัยและเป้าหมายด้านความปลอดภัยซึ่งได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน

(๑๔) ดำเนินการตามนโยบายการบังคับใช้ ซึ่งห้ามมิให้มีการใช้ข้อมูลที่ได้จากระบบจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลด้านความปลอดภัย เพื่อวัตถุประสงค์ในการพิจารณาใช้มาตรการบังคับ (Enforcement Action) เว้นแต่ข้อมูลนั้นเกี่ยวข้องกับการกระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ประธานคณะกรรมการการบินพลเรือน